

Vraag nr. 32
van 7 oktober 1996
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Buitenlandse investeringen – Beleid

Grote internationale bedrijven blijken minder dan voorheen geneigd om nog in Vlaanderen te investeren. Dit blijkt uit een studie van Plant Location International, een dochter van het bekende advieskantoor Price Waterhouse.

Bij de oorzaken van deze tanende belangstelling voor Vlaanderen bij grote internationale investeerders worden vernoemd de zwakke rendabiliteit van het geïnvesteerde kapitaal, maar ook een totaal gebrek aan grote industrieterreinen en de toenemende complexiteit van onze milieuwetgeving. Verder scoort het openbaar vervoer slecht en wordt de verkeerssituatie met het dichtslippen van de verkeersstromen als negatief ervaren.

Onze hoge loonkosten en de fiscale en sociale wetgeving wegen ook zwaar door bij investeringskeuzen. In dit opzicht krijgen de streken in de omliggende landen, maar ook in Wallonië, een voorkeur op Vlaanderen.

De Dienst Investeren in Vlaanderen onderhandelt intussen met een aantal bedrijven.

Hoeveel buitenlandse bedrijven hebben zich de jongste twee jaar bereid getoond in Vlaanderen te investeren, en wat is het bedrag van de reeds aangegane investeringsbeslissingen ?

Welke maatregelen neemt de Vlaamse regering om de handicaps waaronder de Vlaamse economie te lijden heeft bij het aantrekken van investeerders te verhelpen ? Onze wetgeving inzake ruimtelijke ordening – met het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen – schrikt blijkbaar potentiële belangstellenden af, maar ook de Vlarem-wetgeving doet dat.

Heeft de Vlaamse regering, nu de werkloosheid verder blijft stijgen, sommige van haar standpunten op deze gebieden herzien om de aantrekkingskracht van Vlaanderen bij buitenlandse investeerders te verbeteren ?

Antwoord

Vooreerst wil ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger erop wijzen dat de studie van Plant Location International waarnaar hij verwijst, geen objectief vergelijkend onderzoek naar de positie van Vlaanderen voor mobiele investeringsprojecten betreft, doch slechts een gevallenstudie gebaseerd op een aantal projecten waarin voormeld adviesbureau optrad.

De recente cijfers van de dienst met afzonderlijk beheer "Investeren in Vlaanderen" spreken tegen dat er een tanende belangstelling is voor Vlaanderen als investeringslocatie. Over de laatste 15 maanden hebben 44 buitenlandse bedrijven zich bereid getoond in Vlaanderen te investeren, voor een totaal van 17 miljard frank aangegane investeringsbeslissingen en een verwachte directe werkgelegenheidsgroei van meer dan 3.000 arbeidsplaatsen. Bovendien zijn er nog eens 26 projecten van buitenlandse kandidaat-investeerders waarvoor tijdens de volgende zes maanden een beslissing wordt verwacht. In totaal heeft de dienst op dit ogenblik een 240-tal investeringsdossiers in behandeling.

Hoewel Vlaanderen als investeringslocatie een hoogstaand kwalitatief product is en blijft, moet erover worden gewaakt dat het vergunningsbeleid inderdaad geen element van concurrentie wordt. Buitenlandse investeerders worden niet afgeschrikt door onze wetgeving inzake ruimtelijke ordening en leefmilieu. Zij aanvaarden die wetgeving, maar vragen transparantie en rechtszekerheid.

Ik constateer samen met de Vlaamse volksvertegenwoordiger dat andere regio's "soepeler" zijn in het verlenen van vergunningen. Wij moeten streven naar eenvoudige en eenvormige procedures voor die gevallen waarin de activiteit van het bedrijf in overeenstemming is met de bestemming van het gewestplan.

Anderzijds ben ik mij ervan bewust dat het aanbieden van gereedgemaakte bedrijfsterreinen met een grote oppervlakte aan buitenlandse kandidaat-investeerders, een belangrijke voorwaarde is voor hun locatiebeslissing. Behalve perifere gebieden zoals Ierland en de Midlands, hebben alle concurrerende regio's in Europa problemen om een rijkelijk aanbod aan bedrijventerreinen te verzekeren. Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) biedt op dit vlak een goed kader om strategisch per streek in Vlaanderen te bepalen waar lokale (tot 5 ha), regionale en specifieke bedrijfsterreinen kun-

nen worden ontwikkeld. Deze planologie kan enkel de efficiënte inzet van middelen (infrastructuur) versterken.

Ondertussen kunnen de huidige gewestplannen worden gewijzigd om onder meer de structurele noden inzake bedrijventerreinen op te lossen op basis van de principes van het RSV (gedeconcentreerde bundeling of gespreide concentratie in plaats van de huidige wildgroei).

De Vlaamse regering wil het aantrekken van buitenlandse investeerders niet bereiken door omvangrijke steunmaatregelen, maar door een consistente politiek van het benadrukken van de permanente strategische troeven waarover Vlaanderen beschikt, zoals met name het uitstekende opleidingsniveau, de strategische locatie en de uitstekende logistieke infrastructuur, de enorme productiviteit van de Vlaamse werknemers en de kennisintensieve Vlaamse economie.